

# Kora-tavaszi éjszaka

Kora-tavaszi éjszaka.

Alszol - a takarón kezed,  
álmodban csillagok fagyott  
rügyeit melengeted.

A ház előtti fán, az ágak  
közéin: sisakréseken  
keresztül bámul ránk a hold –  
Isten néz farkasszemet velem?

Gyönyörű oltalmam, a holdfény  
dárdája téged nem sebez meg,  
mellbimbóid hegyekre épült  
végvárai a szerelemnek.

Elalszom én is, rettegésemet  
lány szuszogásod szertefújja...  
S nyelved és nyelvem lángjai  
holnap összelobbannak újra.

(Baka István *Égtájak célkeresztjén* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)
[Következő oldal →](#)